

Notat

30. august 2006
3. kontor, KBH

Høringssvar vedr. forslag om ændring af den kirkelige struktur

Finansministeriet har modtaget forslagene om ændring af den kirkelige struktur, der følger af Betænkning 1477 om opgaver i sogn, provsti og stift.

Finansministeriet har ikke bemærkninger til forslagene fra 6 til 18, der er omfattet af første høringsfase. Dog forudsættes, at hvis forslagene medfører merudgifter for Kirkeministeriet, vil disse blive afholdt inden for den eksisterende ramme.

Landsforeningen af Menighedsråd

Århus, den 31. august 2006
Vor ref.: 288.06/03352 JG/EHU

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postbox 2123
1015 København K

**Landsforeningens hørings svar vedr.
Betænkning 1477 - Opgaver i sogn, provsti og stift**

Landsforeningens bestyrelse har på sit møde den 25. august 2006 drøftet de forslag i betænkning 1477, der har høringsfrist den 1. september 2006. Det drejer sig om forslagene 6-18.

Landsforeningens bestyrelse finder, at der generelt er tale om en række gode forslag, der bl.a. giver menighedsrådene bedre samarbejds muligheder, hvilket ikke mindst vil være til gavn for kirkens liv og vækst ude i lokalområderne. F.s.v. angår de af forslagene, der relaterer sig til budgetproceduren, finder bestyrelsen, at disse skaber grundlag for en mere smidig og hensigtsmæssig budgetlægning.

Bestyrelsen har i øvrigt ingen specielle bemærkninger til de enkelte forslag, bortset fra forslag nr. 8 vedr. provstens deltagelse i synsforretningerne. I dette spørgsmål var bestyrelsen delt, således at et snævert flertal kunne tilslutte sig arbejdsgruppens forslag, mens de øvrige bestyrelsesmedlemmer fandt det væsentligt at opretholde den eksisterende ordning med provstens deltagelse i synet.

Med venlig hilsen

Inge Lise Pedersen
formand

Jens Gram
sekretariatschef

**Danmarks Provsteforening
Provst Leif Arffmann
Haraldsgade 10
7100 Vejle**

**Tlf 75 82 31 39
Fax 75 84 07 09
E-mail lar@km.dk**

29. august 2006

**Vedr. Betænkning 1477: Opgaver i sogn, provsti og stift. Betænkning fra
Arbejdsgruppen
om ændring af den kirkelige struktur Kirkeministeriet - Juli 2006**

*Danmarks Provsteforenings hørings svar til betænkningen vedrørende de forslag, der har tilknytning til kommunalreformen og de nye provstier.
Det drejer sig dels om stiftsøvrighedens sammensætning og opgaver efter 1. januar 2007 og om forpligtende budgetsamarbejde i kommuner med flere provstier. Andre af forslagene vedrører mulighederne for samarbejde inden for de nye provstier, som etableres fra 1. januar 2007, provstens opgaver i de nye provstier, samt reglerne for budgetlægning i provstierne.*

Arbejdsgruppens forslag:

6.

Der etableres bedre muligheder for samarbejde mellem sognene. Alt hvad et menighedsråd i henhold til økonomilovens § 2 kan gøre alene, kan menighedsråd også beslutte at samarbejde om. Beslutningen træffes af de pågældende menighedsråd. Samarbejdet skal beskrives i en vedtægt, men skal ikke godkendes af andre myndigheder.

Anbefales, jf. hørings svar af 30. marts 2006

Samarbejde med provstiet som ramme kan beslutes på budgetsamrådet ved kvalificeret flertal på 2/3. Menighedsrådenes stemmer vægtes i forhold til antal valgte menighedsrådsmedlemmer (dvs. på samme måde som ved valg til provstiudvalget). Samarbejdet kan finansieres af provstiudvalgskassen.

Anbefales, jf. høringsvar af 30. marts 2006

Ingen sogne kan forpligtes til at deltage i og stille præster, kirkefunktionærer eller lokaler til rådighed for samarbejdet.
samt

7. Kirkefunktionærer ansættes fortsat af menighedsrådet, men med provstiet som ansættelsesområde og med et fast tjenestested (en eller flere af provstiets kirker). Menighedsrådene kan vælge at samarbejde om administrationen af kirkefunktionærer. Menighedsrådene kan endvidere vælge at flytte personalenormeringen fra menighedsrådet til provstiudvalget, således at normeringen indgår som led i budgetprocessen. Beslutningerne træffes på budgetsamrådet med kvalificeret flertal på 2/3 af de vægtede menighedsrådsstemmer.

Anbefales. Det bør sikres, at kirkefunktionærerne i kraft af ansættelsesbetingelser kan forpligtes på at gøre tjeneste i hele provstiet, uanset, som menighedsrådet har indgået samarbejde eller ej.

Der henvises endvidere til provsteforeningens høringsvar af 30. marts

2006, hvori der advares mod at gøre provstiet til et ministift. Når administrative opgaver lægges på provstiniveau, bør disse løses ved enten indgåelse af samarbejdsaftale med stiftskontorerne, eller ved andre ikke bureaukratiske lokale løsninger. Det vil være naturligt, at det flertal, der træffer beslutning om flytning af personalenormeringen også dermed afsætter de nødvendige midler hertil i budgettet.

8. Provstesynet ændres, så provsten ikke deltager i synsforretningen. Synet af kirken og kirkegården udføres af provstiets bygningskyndige (under ansvar over for provsten), menighedsråd (både valgte medlemmer og præster) samt menighedsrådets bygningskyndige. Provstiets bygningskyndige leder synet. Synet holdes hvert 4. år. Provsten kan deltage i synet på eget initiativ.

Anbefales, jf. provsteforeningens høringsvar af 30. marts 2006.

Provsteforeningen gør opmærksom på, at dette stiller større krav til provstiets bygningskyndige, end der tidligere har været tilfældet. Dels stilles der større krav til at lede synet, end til blot at deltage i synet. Dertil kommer, at provstiets bygningskyndige med fordel kan deltage i de provstiudvalgsmøder, hvor synsudskrifterne behandles. Aflønningen af samme må derfor foreslåes ændret, således at aflønning sker efter medgået tid.

Det er endvidere vigtigt at sikre, at det faglige niveau ved synsforretningerne ikke svækkes, således at folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde fortsat kan forblive under de værnebestemmelser, den kirkelige lovgivning indeholder, og

ikke skal overgå til forvaltning i overensstemmelse med bygningsfredningslovgivningen. Det vil derfor være vigtigt, at provstiets bygningskyndige har de fornødne kvalifikationer til at forestå de fireårige syn. Det kan foranledige en forøget udgift til kursusvirksomhed m.v. Provsteforeningen kan tilslutte sig overvejelserne om, at sognepræsten har pligt til at foretage et liturgisk syn af kirkerum, kirkegård og kapeller. Dersom der er flere præster, bør der været truffet en aftale om, hvilken præst, der foretager dette liturgiske syn, og om nødvendigt, indberetter til provsten, jf. betænkningens side 98, 5.2.3.2. Ved uenighed er det provsten, der træffer afgørelser om, hvad der skal tilføres synsprotokollen.

9. Provsten lettes for administrative opgaver i forbindelse med planlægning af præsters ferier, koordinering i forbindelse med korterevarende sygdom og tilsynet med ministerialbøgerne ved, at de pågældende opgaver uddelegeres til præsterne, mens det overordnede ansvar fortsat er provstens. Provsten lettes herudover for en række mindre, administrative opgaver ved, at provsten ikke længere skal autorisere diverse protokoller, deltage i administrationen af valg til menighedsråd, behandle ansøgninger om befordringsgodtgørelse, være påtaleberettiget vedrørende urnenedsættelser på privat grund, forestå gravminderegistrering eller godkende konfirmandlokaler.

Anbefales. Vedrørende uddelegering af tilsynet med ministerialbøgerne skal der gøres opmærksom på den dermed forbundne IT sikkerhedsansvarlighed. Det må præciseres, hvorvidt provstens tilsyn med IT sikkerheden også hos de præster, der ikke er kirkebogsførende fortsat opretholdes, idet det ikke er muligt at foretage sikkerhedssyn på kirkenets pc'ere, installeret i private boliger. Det kan overvejes, at DNK synet i visse særlige tilfælde uddelegeres til en erfaren kordegn.

10. Den nuværende ordning med, at en af provstiets præster ansættes som provst, fortsætter, således at provsten både varetager sin hidtidige stilling som sognepræst og stillingen som provst. Men provstikontoret skal på sigt have en fast placering i provstiet. I de større provstier kan det være aktuelt at knytte en kvoteret præstestilling til det sogn, hvor provsten er sognepræst.

Provsteforeningens holdning til dette spørgsmål er følgende: Der sikres provsten tidssvarende administrative faciliteter i form af fast provstikontor. Ingen provst kan imidlertid være forpligtet på at udføre sognepræstetjeneste i et omfang mere end op til 50 % af en fuldtidsbeskæftigelse. Der skal derfor være tale om, at en kvoteret præstestilling er til rådighed, når provsten ansættes. Etableres denne mulighed ikke, vil sognepræstearbejdet hurtigt vokse, da provsten som oftest er en erfaren præst i sognet og det derfor er til

denne de fleste henvendelser vedr sjælesorg og kirkelige handlinger rettes.

Provsteforeningen er derfor enig i, at der etableres faste provstikontorer, men er ikke enig i formuleringen af den sidste sætning i punkt 10.

11. Et flertal på budgetsamrådet på mindst 2/3 af menighedsrådene skal kunne beslutte at flytte kompetence fra provstiudvalget til budgetsamrådet.

Valget står mellem:

den nuværende kompetencefordeling

besluttende budgetsamråd

en mellemform.

Beslutningen om kompetencefordelingen træffes på det første budgetsamrådsmøde efter nyvalg til menighedsråd og er bindende for menighedsrådenes funktionsperiode.

Anbefales

12. Budgetsamrådet består af en eller to personer fra hvert menighedsråd.

Det enkelte menighedsråd har ved afstemning en stemmevægt svarende til antallet af valgte medlemmer af rådet (dvs. samme antal stemmer som ved valg til provstiudvalget). Budgetsamrådet dækker som udgangspunkt hele provstiet. Hvis provstiet består af to eller flere ligningsområder, afholdes der budgetsamråd for sognene i det enkelte ligningsområde.

Anbefales. "Samme antal stemmer som ved valg til provstiudvalget": Det er vigtigt, at netop sammentænkningen af provstiets menighedsråd, budgetsamråd og provstiudvalg sker ved, at den stemmeafgivning, der har ligget til grund for valget af provstiudvalget også ligger til grund for beslutninger på budgetsamrådet. I modsat fald kan der etableres en situation, hvor provstiudvalget altid vil være "i mindretal" over for budgetsamrådet.

13. Budgetmodellen justeres, så der bliver en forpligtelse til at drøfte ønskerne til kirkeskattens og de samlede udgifters udvikling i de kommende år.

Der udmeldes en foreløbig driftsramme, således at menighedsrådene kan udarbejde budgetbidrag og fremkomme med ønsker før budgetsamrådet. Der kan ved den foreløbige udmelding tilbageholdes en omprioriteringsreserve, som prioriteres og udmeldes ved den endelige rammeudmelding.

Anbefales. Herved får menighedsrådene medejerskab til den samlede kirkelige ligning og de prioriteringer, der er indeholdt heri. Omprioriteringsreserven er en god ide, idet der derved skabes et større spillerum for provstiudvalget, sideløbende med, at der skabes større sikkerhed med hensyn til skattegrundlaget.

14. Antallet af valgte provstiudvalgsmedlemmer skal være 4 eller 6. Valgbare til provstiudvalget er kun valgte menighedsrådsmedlemmer.

Et flertal i Provsteforeningens bestyrelse finder, at det er betænkeligt, at valgbare til provstiudvalg kun er valgte menighedsrådsmedlemmer.

Der skal i den forbindelse stilles forslag om, at valg til provstiudvalg forskydes i forhold til valg til menighedsråd, således at valg til provstiudvalg finder sted f.eks. 2 år efter valg til menighedsråd. Dette vil skabe større erfaring hos nyvalgte menighedsrådsmedlemmer med hensyn til kirkelige administrative forhold og derved kan valget til provstiudvalget ske efter bedre forudsætninger. Men herved vil der kunne vælges medlemmer til provstiudvalget, der måske kun er medlem af et menighedsråd i halvdelen af valgperioden.

15. Hvor der er flere provstier eller dele af provstier i et ligningsområde (kommune), skal der være et forpligtende økonomisk samarbejde mellem provstierne:

Hvis ligningsområdet består af to eller flere provstier, der har 50 % eller mere af sine folkekirkemedlemmer inden for det pågældende ligningsområde, skal der nedsættes et budgetudvalg, der består af lige mange medlemmer fra hvert provstiudvalg.

Hvis ligningsområdet består af to eller flere provstier, hvoraf mindst ét har mere end 20 %, men mindre end 50 % af deres folkekirkemedlemmer inden for det pågældende ligningsområde, skal der nedsættes et budgetudvalg, der sammensættes forholdsmæssigt efter antallet af folkekirkemedlemmer i ligningsområdet.

Hvis et ligningsområde består af to eller flere provstier, og et eller flere af disse provstier har 20 % eller mindre af sine folkekirkemedlemmer inden for det pågældende ligningsområde, fastsættes det samlede ligningsbeløb til kommunens kirkelige kasser og fordelingen af ligningsbeløbet mellem de enkelte kirkelige kasser af provstiudvalget for det provsti, hvor flest af kommunens folkekirkemedlemmer bor. I kommuner, der rummer to hele provstier, kan der alternativt vælges et fælles provstiudvalg.

Anbefales

16. Forvaltningen af stiftsmidler flyttes til stiftsudvalget vedrørende økonomi. Den daglige kapitalforvaltning kan efter stiftsudvalgets beslutning udliciteres til en professionel kapitalforvalter efter retningslinjer vedtaget i stiftsudvalget. Stiftsudvalget fastlægger endvidere stiftets politik for udlån

af stiftsmidlerne til de lokale kasser.

Anbefales

17. Stiftsøvrigheden sammensættes af biskoppen og direktøren for den regionale statsforvaltning. Stiftsøvrighedens opgaver omfatter juridisk tilsyn med menighedsråd og provstiudvalg, administration af fællesfonden, godkendelse af menighedsrådets beslutninger om kirken og kirkegården (bygningsarbejder), overordnet ledelse af stiftsadministrationen og deltagelse i landemodet.

Anbefales

18. Øvrige nuværende stiftsøvrighedsopgaver flyttes til biskoppen.

Anbefales

Provsteforeningen har endvidere valgt at knytte kommentarer til nogle af de enkelte afsnit i kapitel 5: Opgaver i provstiet.

Disse følger her:

5.1.3.2 Beslutningsproces og finansiering

De sogne, der ikke ønsker at deltage, skal ikke kunne tvinges ind i samarbejdet, og skal ikke kunne forpligtes til at stille præster, andre medarbejdere eller lokaler til rådighed for samarbejdet, men må dog acceptere, at der prioriteres midler til et sådant samarbejde af den fælles kasse for provstiet. Dette svarer til den nugældende retstilstand, hvor ligningsområdet er kommunen,

og hvor det enkelte sogn må acceptere, at andre sogne prioriterer og får stillet midler til rådighed af provstiudvalget til aktiviteter, som man ikke selv ønsker at iværksætte, fx en forskellig prioritering af undervisning, diakoni m.v.

Forslag om beslutningsprocessen kan gennemføres ved ændring af bestemmelserne om budgetsamråd i § 4, stk. 3 og 4, i lov om folkekirkens økonomi og ændring af bestemmelserne

om samarbejde i kapitel 8 i lov om menighedsråd.

Forslaget om finansiering over provstiudvalgskassen kan gennemføres ved ændring af § 17c i lov om folkekirkens økonomi.

Det må præciseres, hvad der menes med "den fælles kasse for provstiet", og om dette fører til andre ændringer af økonomilovens § 17 c, jf. s. 164 § 17 f.

5.2 Provstens opgaver

5.2.3 Arbejdsgruppens overvejelser og forslag

Overordnet set vil ovennævnte forslag således kunne medvirke til, at provstefunktionen fordeles mere ligeligt mellem to hovedopgaver:

1. provsten som tilsynsførende (tilsynet med præsterne, herunder arbejdspladsvurdering samt MUS) og
2. provsten som medlem af og forretningsfører for provstiudvalget.

Tilsynsopgaverne med menighedsrådet eksisterer fortsat, idet provsten har 1) det overordnede ansvar for synet. 2) det gejstlige tilsyn med menigheden på biskoppens vegne 3) forpligtelse med tilsyn for så vidt angår arbejdsmiljø ved kirken.

5.2.3.1.1 Tilrettelæggelse af præsternes ferie (administrativ ledelse)

Fastholdelsen af provstens ledelsesansvar skal synliggøres ved, at provsten forpligtes til at udarbejde de lokale retningslinier for præsternes ferie- og fridagsplanlægning, herunder frister for ferie- og fridagsplanlægningen. Retningslinierne skal tage de fornødne hensyn til tjenestens tarv og gældende ferieregler.

Provsten vil derfor alene blive inddraget i selve planlægningen, hvor det ikke er muligt for præsterne at blive enige om ferie- og fridagsplanlægningen.

Ordningen bør efter arbejdsgruppens opfattelse som udgangspunkt være obligatorisk. Ordningen kan gennemføres ved udstedelse af et cirkulære, der bør suppleres med udvikling af IT-værktøj/IT-vejledning til præsternes selvstændige planlægning. Såfremt ordningen ikke kan bringes til at fungere i det enkelte tilfælde, kan provsten træffe beslutning om at vende tilbage til den traditionelle model. Provsten kan også beslutte, at enkelte præster ikke indgår i ordningen.

Forsøget bør sættes i gang, så hurtigt som muligt, så der kan indhentes erfaringer.

5.2.3.1.2 Administration af sygefravær (administrativ ledelse)

Der er således principielt ikke noget til hinder for, at sikringen af, at tjenesten varetages under sygdom af kortere varighed foretages ved præsternes egen planlægning af "vikarordninger", således at provsten alene involveres, såfremt den af præsterne selv udpegede vikar også er forhindret.

Dette vil medføre en lettelse af provstens arbejdsbyrde. En forudsætning for at benytte en sådan model vil dog være, at provsten og tjenestestederne (kirkerne) holdes behørigt orienteret om den konkrete vikarplanlægning.

Det skal endvidere være provsten, der inddeler præsterne i de nævnte planlægningsgrupper af en vis størrelse og dermed også provstens ansvar at sikre, at vikarforpligtelserne fordeles ligeligt, så ingen rammes unødigt hårdt. Gruppen kan med fordel være identisk med gruppen for ferieplanlægning. Ordningen bør efter arbejdsgruppens opfattelse som udgangspunkt være obligatorisk. Ordningen kan gennemføres gennem udstedelse af et cirkulære. Såfremt ordningen ikke kan bringes til at fungere i det enkelte tilfælde, kan provsten træffe beslutning om at vende tilbage til den traditionelle model. Provsten kan også beslutte, at enkelte præster ikke indgår i ordningen.

Forsøget bør sættes i gang, så hurtigt som muligt, så der kan indhentes erfaringer.

5.2.3.1.3 Tilsyn vedrørende ministerialbøgernes førelse

For så vidt angår det almindelige tilsyn eller den "praktiske del af tilsynet" med ministerialbogsføringen forslår arbejdsgruppen, at denne funktion i stedet tillægges en erfaren ministerialbogsførende sognepræst i provstiet. Denne opdeling af tilsynet vil efter arbejdsgruppens opfattelse tilskynde til kompetenceudvikling af præster også inden for de "verdslige" arbejdsområder og vil være medvirkende til, at provsten i videre omfang vil kunne koncentrere sig om det gejstlige tilsyn. Den tilsynsførende præst skal dog ikke kunne give bindende pålæg til præsten eller beslutte, at vedkommende skal fritages for ministerialbogsføringen. I disse situationer skal der afgives en indstilling til provsten, som arbejdsgiverens lokale repræsentant, om behovet for tjenstlige skridt. Det vil således fortsat være provsten, der giver bindende pålæg og i yderste fald indstilling til biskoppen om fratagelse af ministerialbogsføringen. Der er derfor tale om en adskillelse af de praktiske administrative dele af tilsynet og den ledelsesmæssige del af tilsynet. Forslaget kan gennemføres ved en ændring af cirkulære af 1. juli 2006 om førelse af folkekirkens ministerialbøger i den elektroniske kirkebog og om udfærdigelse af attester og udskrifter m.v.

Forsøget bør sættes i gang, så hurtigt som muligt, så der kan indhentes erfaringer.

5.2.3.3 Autorisation af kirke- og kirkegårdsprotokoller, sognebåndsløsningsprotokoller, krematorieprotokoller og indsamlingsbog

For så vidt angår *autorisation* af ovennævnte protokoller og indsamlingsbogen foreslår arbejdsgruppen, at autorisation af de enkelte protokoller afskaffes. Arbejdsgruppen foreslår

samtidig, at det bliver obligatorisk at bruge de af Kirkeministeriet godkendte standardprotokoller eller andre af Kirkeministeriet godkendte protokoller.

Arbejdsgruppen finder, at provsten fortsat skal have mulighed for at anmode provstirevisor

om at påse, at etablerede forretningsgange og rutiner vedrørende førelse af diverse protokoller på EDB er betryggende og hensigtsmæssige, ligesom protokoller og indsamlingsbøger fortsat skal kontrolleres, nu i forbindelse med udarbejdelse af APV.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at provstens adgang til at foretage *uanmeldt eftersyn* af krematorium, protokoller og attester fra begravelsesmyndigheden skal fastholdes af retssikkerhedsmæssige hensyn. Der er tale om en funktion, som ikke indebærer en større arbejdsmæssig byrde for provsten.

For så vidt angår indberetning om et krematoriums bestyrelses sammensætning foreslår arbejdsgruppen, at indberetningen sker direkte til stiftet, der har ansvaret for vedligeholdelsen af KIS.

Det uanmeldte syn af krematorium, protokoller og attester kan for så vidt angår protokoller og attester overvejes udført i tilslutning til DNK synet, og således uddelegeres.

5.2.3.4 Valg til menighedsråd

Provsten vil ved en gennemførelse af de nævnte forslag herefter ikke have nogle funktioner

i relation til menighedsrådsvalg.

Anbefales. Der bør sikres klare retningslinier for, hvorledes provsten informeres om menighedsrådets sammensætning, adresser, etc. Det kan være nødvendigt at provsten har disse oplysninger ganske snart efter klagefristens ophør..

5.2.3.5 Attestation vedrørende godtgørelse af befordring

Da opgørelse af befordringsgodtgørelse endvidere ofte kan give anledning til fortolkningsmæssige vanskeligheder, foreslår arbejdsgruppen, at opgaven vedrørende modtagelse og godkendelse af kørselsregnskaber flyttes til biskoppen/stiftsadministrationen,

der også på grund af et større antal sager bedre vil kunne opnå den nødvendige kritiske masse.

Ændring af de administrative regler hilses velkommen.

5.2.3.6 Gravminderegistrering

Som en konsekvens af arbejdsgruppens forslag om ændring af det periodiske syn foreslår arbejdsgruppen, at det for fremtiden bliver provstiudvalgets bygningskyndige, der i forbindelse med det periodevise syn afgiver en indstilling til provstiudvalget om, i hvilket omfang det forslag, som menighedsrådet og Kulturministeriets sagkyndige har fremsendt til registrering af gravminder, bør følges. På baggrund af den bygningskyndiges indstilling træffer provstiudvalget afgørelse om, hvilke gravminder der skal registreres. Provstiudvalgets afgørelse fremsendes til provstiudvalgets bygningskyndige, der skal sørge for, at bemærkning derom tilføjes provstiets synsprotokol. Såfremt provstiudvalget har godkendt registreringen, skal menighedsrådet sørge for tilføjelse derom i kirkens protokol.

Arbejdsgruppen foreslår endvidere, at registret over gravminderegistreringen for fremtiden føres af stifterne. Provstiudvalget såvel som Nationalmuseet (for så vidt angår kirkegårde, hvor registreringen varetages af Nationalmuseet) skal derfor fremover sende indberetningen om, på hvilke kirkegårde registrering har fundet sted i løbet af året, til stiftet i stedet for til Kirkeministeriet

Det bør præciseres, at indstillingen fra museet om, hvilke gravminder, der bør registreres (= fredes) fremsendes i så god tid, at menighedsrådet på et møde kan tage stilling til forslaget, før fredningsforretningen ved det periodiske syn finder sted under ledelse af provstiets bygningskyndige.

5.2.3.7 Begravelse

Antallet af sager, hvor der gives tilladelse til urnenedsættelse på privat grund, er yderst begrænset³⁹.

Provsten har stort set ikke opgaver i relation til begravelser- og ligbrændingslovgivningen⁴⁰.

På denne baggrund, og idet stiftet generelt besidder sagkundskab vedrørende det danske tinglysningsystem, ligesom stiftet er en mere geografisk entydig myndighed end begravelsermyndigheden, foreslår arbejdsgruppen, at opgaven som påtaleberettiget i forhold til disse servitutter henlægges til stiftet for det sogn, hvori ejendommen er beliggende.

Anbefales

5.2.3.8 Godkendelse af lokaler til konfirmationsforberedelse

Menighedsrådet er underlagt lov om elevers og studerendes arbejdsmiljø, og arbejdsgruppen finder derfor ikke, at der er grund til, at denne godkendelsesprocedure opretholdes.

Der er eksempler på, at menighedsrådet i nogle tilfælde i stedet for at stille lokale til rådighed henviser præsten til undervise på den lokale skole. Det må sikres, at provsten har mulighed for at udøve tilsyn med menighedsrådets beslutninger indenfor dette område.

5.3 Provstiet som ansættelsesområde for kirkefunktionærerne

Tjenestemænd er hidtil blevet ansat med folkekirken som ansættelsesområde og sognet som tjenestested, mens ikke-tjenestemænd er blevet ansat i sognet. Der har imidlertid ikke været realitet bag tjenestemændenes ansættelse i folkekirken som helhed. Brug af tjenestemandsansættelse er nu under afvikling, idet der som hovedregel ikke kan ske nyansættelse som tjenestemand.

På den baggrund foreslår arbejdsgruppen, at kirkefunktionærer ansættes med provstiet som ansættelsesområde og med et fast tjenestested i et eller flere af provstiets sogne. Det er fortsat menighedsrådet, der er arbejdsgiver, og derfor også menighedsrådet, der vælger, hvem der konkret skal ansættes i den enkelte stilling. Samtidig er det fortsat menighedsrådet,

der har den daglige ledelseskompetence overfor den ansatte, jf. dog afsnit 4.2. om daglig ledelse.

Arbejdsgruppen finder, at det vil være godt for folkekirken, hvis der indføres en rådighedsordning for kirkefunktionærer, sådan at menighedsrådet har mulighed for at trække

på provstiets øvrige ansatte frem for at bruge vikarer ved fx ferie og sygdom. Hermed bliver der praktisk konsekvens af, at provstiet er ansættelsesområde.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at det på budgetsamrådet bør kunne besluttes med et kvalificeret flertal på 2/3, at personalenormeringen flyttes fra menighedsrådet til provstiudvalget, således at personalenormeringen fastlægges som led i budgetprocessen. Budgetsamrådet bør i den forbindelse kunne fastlægge retningslinier for personalenormeringen

Anbefales, se bemærkninger ovenfor.

*Venlig hilsen
P.p.v.*

Leif Arffmann

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

DERES REF.:

1477/2006

VOR REF.:

0207 LLH/sj

DATO:

31. august 2006

Præsteforeningens hørings svar vedrørende Kirkeministeriets betænkning nr. 1477/2006 om opgaver i sogn, provsti og stift.

Præsteforeningen har modtaget Kirkeministeriets betænkning 1477 til høring og har nedenstående bemærkninger til de af betænkningens forslag, der er omfattet af første høringsfase.

Vedrørende betænkningens kapitel 5.

Forslag 6:

Præsteforeningen støtter forslagene om forenkling af mulighederne for samarbejde mellem sognene. Forslagene vil tillige skabe bedre mulighed for samarbejde om opgaver, der varetages af præster, samtidig med at det for Præsteforeningen er vigtigt at fastholde, at ingen sogne kan forpligtes til at deltage i og stille kirkefunktionærer eller lokaler til rådighed for samarbejdet, og at ingen præster kan forpligtes til mod sit ønske at indgå i et eventuelt etableret samarbejde. Præsteforeningen skal henlede opmærksomheden på den misvisende formulering af forslag 6's 3. punkt, hvorefter ingen sogne kan forpligtes til at stille præster til rådighed for samarbejdet. Præsteforeningen finder ikke formuleringen retvisende.

Forslag 8:

Under forudsætning af, at provstens funktion, herunder budgetfunktionen, ikke derved svækkes kan Præsteforeningen tilslutte sig forslaget vedrørende syn over kirker og kirkegårde med den tilføjelse, at den bygningssagkyndige sammen med en udskrift af synsforretningen sender et forslag til vedligeholdelsesplan for den 4-årige periode til provsteudvalget. Med et sådant forslag til vedligeholdelsesplan vil provstiudvalget modtage et operationelt redskab til budgetlægningen.

Præsteforeningen er enig i arbejdsgruppens vurdering af, at det liturgiske tilsyn med kirken, kirkegården og kapellet i kraft af sognepræsteembedet føres af sognepræsten.

For så vidt angår provstesynet af præsternes tjenesteboliger skal Præsteforeningen imidlertid allerede i nærværende hørings svar kræve bevarelse af dette med et 4-årigt interval. Det er for foreningen afgørende for retssikkerheden vedrørende det ansættelsesvilkår, som tjenesteboligen udgør for præsten, at boligen er omfattet af et minimum 4-årigt provstesyn. Også vedrørende dette syn skal Præsteforeningen foreslå, at den bygningssagkyndige udfærdiger en 4-årig vedligeholdelsesplan for tjenesteboligen. Det bemærkes, at foreningen tidligere har anmodet om en forhandling vedrørende tjenesteboligcirkulæret.

Forslag 9:

Præsteforeningen kan støtte forslaget under forudsætning af, at de til præster uddelegerede opgaver fortsat varetages under provstens ansvar, hvortil eventuelle konfliktspørgsmål kan rettes, samt under

KIRKEMINISTERIET

01 SEP. 2006

forudsætning af, at uddelegerede opgaver honoreres og er genstand for internt opslag blandt provstiets præster.

Vedrørende planlægningen af præstens ferie og koordinering i forbindelse med korterevarende sygdom skal Præsteforeningen på ny gøre opmærksom på vigtigheden af, at grupperne af indbyrdes vikarierende præster ikke bliver så små, at disse bliver u hensigtsmæssigt sårbare med overbelastning af præster og forringet gejstlig betjening af sognene til følge.

Det forudsættes, at provsten udarbejder retningslinier for den indbyrdes vikariering, ligesom biskoppen/provsten må varetage prioriteringen af ressourcerne og orientere menighedsråd om manglende vikardækning, så der ikke opstår misforhold mellem forventninger og en realistisk mulighed for indfrielse af disse.

Forslag 10:

Præsteforeningen støtter forslaget, herunder at provstikontorer får en fast placering i provstiet.

Foreningen må dog tage afstand fra den misvisende formulering af forslagets første sætning.

Foreningens forudsætning for at støtte forslaget er, at det som hidtil skal være muligt fremover for ansøgere udenfor provstiet at søge den ledige provstestilling, såfremt der tillige er et ledigt sognepræsteembede i provstiet. Det afgørende er, at provsten er præst i provstiet. Ligeledes er Præsteforeningen enig i behovet for, at der i det pastorat, hvor provsten er sognepræst, oprettes en kvoteret præstestilling, således at dette pastorat har en rimelig gejstlig betjening. Efter Præsteforeningens vurdering må en sådan kvoteret stilling med en beskæftigelsesgrad på 50% være den alt overskyggende hovedregel med ganske få undtagelser. Behovet for tilførsel af gejstlige ressourcer til pastorater med provster ansat i en sognepræstestilling har længe været presserende.

En sådan oprettelse af en yderligere præstestilling ændrer ikke på Præsteforeningens krav om klassifikation af alle provstestillinger i lønramme 37 og lønramme 38 med virkning fra strukturændringernes ikrafttræden. Under forudsætning af forslag 9's gennemførelse lettes provstestillingerne for nogle rene administrative opgaver. Der overfor står, at betænkning 1477, i lighed med de senere års udvikling i provstestillingens indhold, lægger op til, at ledelsesopgaver af større tyngde vedrørende det kirkelige liv og præsternes arbejde i pastoraterne påhviler provstestillingen. Desuden har den af Personalestyrelsen, Kirkeministeriet, AC og Præsteforeningen udarbejdede rapport om præsters og provsters lønudvikling dokumenteret et væsentligt lønefterslæb for provster, som ændringerne i den kirkelige struktur er en naturlig anledning til at råde bod på.

Præsteforeningen indgår gerne i mere detaljerede drøftelser om eventuel tidsbegrænset ansættelse i provstestillinger, hvor fordele, ulemper og vilkår nøje afdækkes. I den forbindelse vil en drøftelse af udnyttelsen af den eksisterende rammeaftale om senior- og fratrædelsesordninger også naturligt indgå.

Kapitel 6:

Forslag 11-15:

Præsteforeningen kan tilslutte sig betænkningens forslag 11-15, da disse efter foreningens vurdering yderligere vil demokratisere budgetlægningsprocessen samt befordre en øget ansvarlighed overfor forbruget og ligningsmidlerne. Både den foreslåede justering af stemmevægten i budgetsamrådet og justeringen af budgetmodellen må forventes at styrke disse bestræbelser.

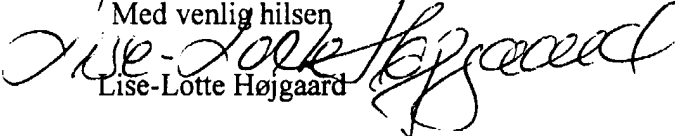
Præsteforeningen vil imidlertid vedrørende forslag 12 anbefale, at budgetsamrådet sammensættes i forhold til antallet af folkekirkemedlemmer i de enkelte sogne.

Kapitel 7:

Forslag 18:

Det fremgår af betænkningens forslag 17 og 18, at alle de opgaver stiftsøvrigheden hidtil har varetaget på præsteområdet, fremover foreslås varetaget af biskoppen. Præsteforeningen skal på ny protestere overfor forslaget og de ændringer af bispeembedet og af relationerne præst – biskop, som de stigende rene arbejdsgiverfunktioner, der tillægges biskopperne, har medført. Præsteforeningen finder ikke, at denne udvikling er positiv, idet bispeembedets funktion som rådgivende, inspirerende, tilsynsførende og sjælesørgerisk overskygges af retten og pligten til at udøve traditionelle arbejdsgiverfunktioner.

Denne forskubbelse af forholdet mellem præst og biskop vil yderligere accentueres, såfremt biskoppen overtager den kompetence på præsteområdet, der hidtil har været varetaget af biskoppen og en statslig forvaltningsmyndighed i forening. Præsteforeningen anser det tillige for en uheldig udvikling, såfremt alle kompetencer vedrørende forvaltningen af præsters ansættelsesvilkår m.m. undrages statslig deltagelse. Noget sådant ville være endnu et skridt i retning af adskillelse af stat og kirke, som Præsteforeningen ikke billiger. Præsteforeningen skal således foreslå, at kompetencer på præsteområdet, der hidtil har været varetaget af stiftsøvrigheden, forbliver der.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Højgaard

Kirkeministeriet
Frederiksholms kanal 21
postboks 2123
1015 København K

30. 08. 2006

Høringssvar vedr. betænkning om opgaver i sogn, provsti og stift, forslag 6 - 18.

Dansk Organist og Kantor Samfund ønsker ved nærværende at afgive høringssvar vedr. betænkning om opgaver i sogn, provsti og stift, første høringssvar, forslag 6-18.

Forslag 6, 9-10, 11-15, 16-18

Vedr. forslagene 6, 9-10 om provstens arbejdsopgaver og forslagene 11 - 15 om budgetproces samt forslagene 16 - 18 om stift og stiftsøvrighed ønsker DOKS ikke at gøre bemærkninger, idet forslagene anses for at have lille eller ingen effekt indenfor DOKS's forhandlingsområde.

Forslag 8

Til forslag 8 om provstesyn ønsker DOKS at gøre en enkelt bemærkning. Det byggetekniske syn foreslås fremover udført af menighedsrådet, menighedsrådets bygningskyndige og den af provstiuudvalget udpegede bygningskyndige. DOKS gør i den forbindelse opmærksom på, at organisten i henhold til sit regulativ er forpligtet til at deltage i kirkesyn. Denne forpligtelse bør fastholdes således at organistens kompetencer på det musikalske område kan inddrages ved bygningsændringer, naturligvis ikke mindst når disse har indflydelse på organistens arbejdsområde.

Forslag 7

Hvad angår betænkningens forslag 7 har DOKS følgende bemærkninger:

1. Provstiet som ansættelsesområde:

En ændring som den foreslåede må tage udgangspunkt i ønsket om en forbedret ressourceallokering eller en bedre opgavevaretagelse. DOKS finder ikke, at forslag 7 vil tilgodese et sådant ønske, ikke mindst fordi foreningen er af den opfattelse, at der er en række problematiske forhold som ikke inddrages i betænkningen.

DOKS finder at der allerede i dag er gode muligheder for lokale menighedsråd til at indgå i forskellige samarbejdskonstellationer. Indenfor DOKS's forhandlingsområde har vi set flere

eksempler på forpligtende samarbejder på tværs af sognegrænser. På den måde kan der etableres stillinger der tilgodeser behovene i flere sogne. Sådanne formelle samarbejder kan etableres uden at gøre provstiet til ansættelsesområde.

Ud fra en betragtning om, at man ønsker at beskære vikarudgifterne foreslås at kirkefunktionærer får rådighedsforpligtelse, og med provstiet som ansættelsesområde forpligtes til at vikariere i nabosognene. DOKS tager indledningsvis afstand fra den underliggende forudsætning om, at der i dag er store mængder af ledig tid i kirkefunktionærernes stillinger, som blot venter på at blive udmøntet i vikariater. Denne mistænkeliggørelse af kirkefunktionærerne er ikke et godt udgangspunkt for overvejelser om en ændret opgavefordeling, og DOKS finder anledning til at præcisere, at indenfor vores forhandlingsområde udfylder vores medlemmer rigeligt de stillinger man er ansat til, og ofte lidt til.

DOKS finder at der i forbindelse med forslaget om at bruge kirkefunktionærer fra andre sogne som vikarer er der en række problemer som overses af udvalget. Overordnet sammenligner man med præsternes forpligtelse til at vikariere, men den sammenligning er efter DOKS's opfattelse uholdbar. Præsterne har et enstrengt ledelsessystem, hvor provsten på "oversøgn-niveau" har mulighed for at planlægge/pålægge arbejdsopgaver udenfor den enkelte præsts normale arbejdsområde. Præster har desuden selv mulighed for at planlægge deres arbejdstid, herunder placeringen af tjenester.

For kirkefunktionærer er menighedsrådet arbejdsgiver, mens præsten i visse situationer har instruktionsbeføjelser. Der er således ikke en overordnet myndighed der kan koordinere og pålægge kirkefunktionærerne arbejdsopgaver andetsteds. En sådan vil heller ikke kunne etableres indenfor de eksisterende rammer, hvor menighedsrådet bestemmer kirkens betjening.

For kirkefunktionærer gælder desuden, at man kun har begrænset indflydelse på arbejdets tidsmæssige placering, om end i varierende grad. Ikke mindst i forbindelse med placeringen af tjenester er kirkefunktionærerne uden indflydelse på placeringen. Med udvalgets forslag vil dette give massive problemer med at koordinere frihed og vikartjenester.

På det kirkemusikalske område er der et særligt forbehold, idet en væsentlig del af kirkemusikerens virke består af forberedelse, både til tjenester, korarbejde, koncerter m.m. Dette er naturligvis en nødvendig del af den ansattes arbejdstid, som ikke bare kan vige for tjenester på andre arbejdspladser. I en situation, hvor organisten f.eks. skal spille til en musikgudstjeneste om aftenen, kan man ikke umiddelbart gå ud fra, at organisten samme eftermiddag kan varetage tjenester andetsteds.

En række kirkefunktionærer er i dag ansat på fuld tid, og der findes således ikke rum i deres stillinger til at vikariere. Dette er ikke mindst tilfældet indenfor DOKS's forhandlingsområde, som i dag er at betragte som et fuldtidsområde. I sådanne tilfælde vil opgaven med at varetage tjenester andetsteds være at betragte som merarbejde, med deraf følgende særskilt honorering. Derved opnås ingen besparelse. For tjenestemænd gælder desuden, at man kun kan forpligtes til at vikariere i stillinger sideordnet med eller højere end egen stilling. Det vil mange steder betyde en meget skæv fordeling, hvor nogle kirkefunktionærer kan forpligtes til at vikariere i nabokirken, mens nabokirkens funktionær ikke kan forpligtes til at vikariere den anden vej.

Endelig vil DOKS gøre opmærksom på, at der efter foreningens opfattelse er et særligt paradoks i, at betænkningen andetsteds gør sig overvejelser om behovet for en mere klar daglig ledelse for kirkefunktionærerne. Forslaget om provstiet som ansættelsesområde med deraf følgende rådighedsforpligtelse vil direkte modarbejde ønsket om en klar ledelse, og DOKS forudser en række konflikter når kirkefunktionær, menighedsråd og provstiet skal blive enige om opgaveløsningen i provstiet.

Endelig er det på en række områder, ikke mindst det kirkemusikalske, nødvendigt at afklare spørgsmålet om arbejdstid for kirkefunktionærerne. Statens arbejdstidsregler gælder for nærværende ikke i folkekirken, men i en situation hvor medarbejdere forpligtes til at virke ud over deres egen stilling, og hvor tjenestemandsansættelsen udfases, så er det helt afgørende, at der forinden aftales nogle spilleregler for, hvorledes arbejdstidsspørgsmålet håndteres. I modsat fald er risikoen for at drive rovdrift på medarbejderne åbenbar, og DOKS er ikke i tvivl om, at vi i den situation vil opleve medlemmer der bryder sammen pga arbejdspress.

Forslaget rejser derfor efter DOKS's opfattelse følgende problemstillinger:

- Hvem har arbejdsgiveransvaret og kompetencen i situationer, hvor den ansatte skal fungere på en anden arbejdsplads?
- Hvordan løses de gigantiske koordineringsproblemer der følger af at kirkefunktionærer skal vikariere i andre stillinger, samtidigt med deres forpligtelser overfor egen arbejdsplads?
- Hvordan sikrer man sig imod skævvridning, hvor nogle kirkefunktionærer bliver meget belastet med krav om vikariering, mens andre ikke på samme måde forpligtes?
- Hvordan løses arbejdstidsproblematikken, så man ikke risikerer rovdrift på kirkefunktionærerne?
- Hvordan honoreres merarbejde for allerede fuldtidsansatte, og hvori består besparelsen?
- Hvordan harmonerer forslaget med ønsket om en entydig ledelse?
- Hvordan vil man forholde sig til de efterfølgende problemer med arbejdstilsynet, der givetvis vil påpege diskrepansen imellem arbejdsgiver og ansættelsesområde, og de deraf følgende konflikter/ledelsesproblemer?

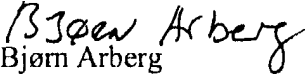
2. Personalnormering flyttes til provsti

DOKS finder ikke, at man opnår et positivt resultat ved forslaget om at flytte personalnormeringen til provstiudvalget. Hvis provstiudvalget med de eksisterende regler er ude af stand til at styre budgetudviklingen i provstiet, er der ingen grund til at tro på bedre resultater når det også skal styre personalnormeringen.

Tværtimod vil en flytning af personalnormeringen være et indgreb i menighedsrådets ret til at bestemme kirkens betjening, og det vil medføre en mere usmidig og ufleksibel opgaveløsning i folkekirken. Når et menighedsråd beslutter at ændre på kirkens betjening, f.eks. i en periode med stor travlhed, vil forslaget betyde en øget bureaukratisering, hvor menighedsrådet skal ansøge provstiudvalget om en ændret normering, og afvente provstiudvalgets sagsbehandling. DOKS kan derfor ikke anbefale, at der på denne måde gøres indgreb i menighedsrådets selvbestemmelse.

Som det fremgår, kan DOKS ikke anbefale, at betænkningens forslag 7 udmøntes i konkrete ændringer af den folkekirkelige struktur og arbejdsfordeling. DOKS vil i stedet anbefale, at man styrker informationsindsatsen overfor menighedsrådene, for at gøre opmærksom på de muligheder, der allerede eksisterer for at etablere opgaveløsning på tværs af sognegrænserne for kirkefunktionærer. Når ændringer således etableres med udgangspunkt i lokale ønsker, er der grund til at tro på, at de er holdbare og kan medvirke til en forbedret ressourceanvendelse.

Med venlig hilsen
p.f.v.

Bjørn Arberg
Sekretariatsleder

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Sekretariatet
Worsaaesgade 10, st.
7100 Vejle
dkf@kordegn.dk
Tlf. 75 84 11 19
Fax. 75 84 11 68
www.kordegn.dk

Den 19. august 2006

Høringssvar vedr. betænkning nr. 1477/2006 – første fase.

Danmarks Kordegneforening har med stor interesse læst betænkningen fra arbejdsgruppen om ændring af den kirkelige struktur. Vi noterer med glæde, at der i betænkningen er en række forslag, der moderniserer arbejdsgangene inden for den kirkelige struktur. Specielt vil vi fremhæve afsnittet om målsætninger for en ændret opgavefordeling:

Første målsætning: Over- og underordning ændres til en fordeling af opgaver, hvor de forskellige aktører skal gøre det, de er bedst til. Det falder helt i tråd med 2. pind i vores høringssvar af 21. marts 2006, hvor vi anførte, at der bør ryddes op i de tunge sagsgegne i det folkekirkelige system. Vi går naturligvis ud fra, at også kirkefunktionærer fortsat skal bruges til det, de er bedst til.

Anden målsætning: Sammenhæng mellem indhold og rammer.

Vi er enige i, at denne målsætning er nødvendig og en forudsætning for, at der også fremover kan vælges dygtige folk til menighedsrådene. Det er helt afgørende for, om vi som ansatte kirkefunktionærer har arbejdsgivere, der kan løfte opgaven og sørge for ordentlige arbejdsvilkår.

Tredje målsætning: Styrket professionel administrativ bistand til de lokale kirkelige myndigheder. Vi er enige i, at kompetencerne ikke skal flyttes fra menighedsrådene og andre, men at udfordringerne skal fortolkes og håndteres lokalt. Derfor falder det helt i tråd med, at vi fortsat som kordegne ønsker at tilbyde vores arbejdskraft til administrativ bistand til menighedsråd, udvalg, kontaktperson, kirkeværge m.fl. Netop derved kan man kombinere professionalismen med det nære miljø i sognet og bevare det forholdsvis slanke administrative system i folkekirken.

I samme forbindelse er vi også enige i arbejdsgruppens skepsis over for provstiers ansættelse af personalekonsulenter. Det er helt tilstrækkeligt, at menighedsrådet/kordeggen kan hente konsulentbistand i stiftet om komplicerede spørgsmål.

De enkelte forslag nr. 6-18 i betænkningen giver os ikke anledning til ret mange bemærkninger, men generelt konstaterer vi med tilfredshed, at vore arbejdsgivere, menighedsrådene, får bedre muligheder for at agere hensigtsmæssigt i en række samarbejdsrelationer.

Vedr. forslag 9 om uddelegering af nogle provsteopgaver vil vi dog anføre, at vi ud fra målsætningen om "at være bedst til", vil finde det naturligt at uddelegere tilsynet med ministerialbøgerne til en af provstiets kordegne.

Vedr. forslag 7 og betænkningens afsnit om faggrænser noterer vi med tilfredshed, at de enkelte medarbejdergrupperes faglighed skal respekteres, og at vi fortsat ansættes af menighedsrådet.

KIRKEMINISTERIET

21 AUG. 2006

Formand Richard Ammitzbøll, Tjørnevej 13, 8830 Tjele.
Tlf. 86 45 16 03. Mobil 27 51 74 03 E-mail: ram@kordcgn.dk Fax 97 74 02 90

Vi deltager naturligvis gerne i drøftelser om en modernisering af kirkefunktionærernes uddannelsesmoduler og er åbne for alle forslag, der understøtter medarbejdernes uddannelse til høj faglighed og professionalisme.

Vi har bemærket, at arbejdsgruppen i et andet afsnit lægger op til, at ansættelse med provstiet som ansættelsesområde kan anvendes til, at der indføres rådighedsordning for kirkefunktionærer. Da dette naturligvis ikke er gratis, noterer vi som en selvfølge, at etablering af den mulighed kræver forhandlinger med organisationerne.

For en ordens skyld skal vi meddele, at vi inden 1. december vender tilbage med et høringssvar vedr. forslagene 1-5 og 19-20

Med venlig hilsen

Richard Ammitzbøll
Formand

Foreningen af Danske Kirkegårdsledere

Journaliseres
+ retur (mail)
BS 11/a - ob

Kirkeministeriet
Frederiksholm Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

København den 7. september 2006

Kommentarer til første fase - arbejdsgruppens forslag nr. 6 – 18.

FDK hilser arbejdsgruppens forslag omkring samarbejde meget velkommen. Der er hermed åbnet op for mange muligheder for visionære og fremsynede menighedsråd. Vi kan fristes til at bruge et ord, der for tiden benyttes meget inden for erhvervslivet, at der med forslaget er sket en innovation i folkekirken.

Når det er sagt, skal der ikke herske tvivl om, at FDK hellere så, at et samarbejde blev styret af et service- og forvaltningsorgan, som i den norske kirke, og ikke som her overladt til, om menighedsrådene har lyst og vilje til at samarbejde. Menighedsrådene skal naturligvis have et overordnet ansvar, men kompetencen til at styre økonomi, bygninger, personale, kirkegårde og administration bør placeres i et professionelt forvaltningsorgan.

Det bliver nævnt under "Målsætninger for en ændret opgavefordeling", at det nuværende, forholdsvis slanke administrative system i folkekirken er en kvalitet, som bør bevares. Når man tænker på, at der er ca. 2200 menighedsråd med hver deres; Kasserer, kirkeværge, kontaktperson m.m., der bliver aflønnet med x antal kr., så kan det måske være svært at se for sig: "Det slanke administrative system i folkekirken" kombineret med "At så få ressourcer som muligt skal bruges på administration". Intentionerne er gode, men hvem skal styre alle disse tiltag, når det hele er frivilligt.

Et service- og forvaltningsorgan skal være med til at understøtte folkekirkens fokus på forkyndelsen, så menighedsrådene altid kan få den professionelle hjælp og vejledning, der er nødvendig i forbindelse med dette arbejde. De 5 administrative og økonomisk tunge opgaver tilknyttet; Personale, administration, bygninger, økonomi og kirkegårde skal ligeledes varetages af det samme service- og forvaltningsorgan, men naturligvis inden for nogle fastsatte, overordnede rammer.

Med udgangspunkt i arbejdsgruppens forslag til samarbejde vil det blive svært, hvis alting skal ske af frivillighedens vej. Alle synes at det er rart med muligheden for at samarbejde, men ingen vil frivilligt afgive sin suverænitæt. Skal provstiet være ramme for et samarbejde mellem sogne, vil der hurtigt blive behov for et stærkt sekretariat, der har kompetence til at styre samarbejdet. FDK er helt enig i, at et samarbejde på alle niveauer vil være en stor fordel for folkekirken, men hvorfor så ikke tage konsekvensen og melde ud, at der er behov for at etablere nogle professionelle forvaltninger til at varetage dette samarbejde. Det bliver sandsynligvis resultatet, hvis provstiet skal være rammen.

Kirkerne i Norge og Sverige har erkendt denne problemstilling, og opgaverne bliver i dag varetaget af professionelle forvaltninger (Jf. Bilag 1 "Samarbejde om kirkegårdsdrift efter ændrede provstigrænser samt Bilag 2 "Tanker omkring en dansk Begravelsesafgift"). I Danmark håber man åbenbart, at menighedsrådene vil påbegynde et frivilligt samarbejde til gavn for folkekirken. Med det forslag til samarbejde, som er fremlagt af arbejdsgruppen, vil det kunne tage rigtig mange år, inden man kan se resultaterne, og så er de positive intentioner måske forsvundet i mellemtiden.

Skal der skabes nogle erfaringer med et samarbejde, vil det være nødvendigt med nogle pilotprojekter, hvor der gives økonomiske midler til forskellige forsøgsordninger, som efterfølgende kan evalueres. Der skal løbende foregå en orientering om erfaringerne, og et projekt bør afsluttes med en rapport. Der findes allerede gode eksempler på samarbejde mellem menighedsråd om drift af kirkegårde, men der mangler en beskrivelse med fordele og ulemper ved et sådan samarbejde.

Kirkegårdsleder Klaus Frederiksen, formand – Garnisons Kirkegård
Dag Hammarskjölds Alle 10, 2100 København Ø Tlf.nr.: 3542 7951 – mail: klaus@garnisonskirkegaard.dk

KIRKEMINISTERIET

12 SEP. 2006

6. Der etableres bedre muligheder for samarbejde mellem sognene ...

FDK fastholder fortsat sit synspunkt om, at samarbejde i folkekirken styres bedst via et service- og forvaltningsorgan. (Jf. FDK's "Kommentarer til debatoplæg om folkekirkens organisation og opgaver" af 30. marts 2006).

Folkekirkens hovedopgave er naturligvis forkyndelsen af det kristne budskab, men set ud fra FDK's synspunkt, vil dette bedst kunne foregå ved at folkekirkens opgaver opdeles i indre og ydre anliggender.

Kirkens indre anliggender bør varetages af provst, præst og menighedsråd i samarbejde med et service- og forvaltningsorgan. Kirkens ydre anliggender bør varetages af et service- og forvaltningsorgan under ansvar over for provst og menighedsråd.

Mange gode ting kan ske af frivillighedens vej, men større og visionære løsninger, omkring kirkens ydre anliggender, skal styres af personer med professionel baggrund inden for personaleledelse, økonomi, bygningsforhold, administration m.m.

Som forslaget nu er lagt frem, vil der være mulighed for på lokalt niveau mellem de enkelte menighedsråd el. inden for provstiet at samarbejde om bl.a. drift af kirkegårde.

De kirkegårde i Danmark, der i dag indgår i et samarbejde, kan registrere mange fordele og kun få ulemper:

Fordele ved fælles kirkegårdsdrift:

- Bedre koordinering af personale ved opgaveløsning, ferie, uddannelse, sygdom.
- Bedre udnyttelse af maskinparken.
- Større rabat ved indkøb – Stordriftsfordelen.
- Bistand og rådgivning ved planlægning.
- Anlægsopgaver kan udføres uden entreprenører.
- Fælles personaleledelse og administration.
- Bedre arbejdsmiljømæssige forhold.
- Ensartede takster ved alle kirkegårdene i provstiet.
- Bedre udnyttelse af de kirkelige ligningsmidler.

Vedtages forslaget vil der således være mulighed for at samarbejde om fælles drift af kirkegårde inden for et provsti. FDK vil derfor anmode Arbejdsgruppen om, at der gives mulighed for at fremme denne idé ved at etablere pilotprojekter landet over i forbindelse med fælles kirkegårdsdrift evt. med økonomisk og faglig hjælp og vejledning.

Erfaringerne fra pilotprojekterne vil gennem artikler, nyhedsbreve el. lignende kunne nå ud til alle menighedsrådene og derved være med til at danne baggrund for om et samarbejde om kirkegårdsdrift også vil kunne være en fordel for det enkelte menighedsråd.

7. Kirkefunktionærer ansættes fortsat at menighedsrådet, men med provstiet som ansættelsesområde og med et fast tjenestested

Forslaget minder om den norske model, hvor menighedsrådene ansætter personalet, men under forudsætning af budgetmæssig dækning, der skal godkendes i det Kirkelige Fællesråd.

Har menighedsrådene besluttet at samarbejde om bl.a. drift af kirkegårdene i et provsti, vil det være naturligt også at skulle samarbejde om de personalemæssige ressourcer til driften af kirkegårdene. Denne styring kunne være tilknyttet provstiudvalget som foreslået af arbejdsgruppen, men den personale/driftsmæssige styring kunne også være uddelegeret til en Fælles Kirkegårdsbestyrelse med en fra provstiudvalget som formand.

Ulempen ved de af arbejdsgruppen opstillede forslag kan være at menighedsrådene siger ja til at flytte personalenormeringen til provstiudvalget (Forslag 7), men nej til at samarbejde (Forslag 6) eller omvendt. Det kan ud fra FDK's betragtninger give nogle uheldige konsekvenser for den personalemæssige dækning af kirkegårdene.

Et service og forvaltningsorgan, som i den norske model, vil kunne koordinere denne problemstilling.

8. Provstesynet ændres, så provsten ikke deltager i synsforretningen

Det er ofte provsten, der er formand for provstiudvalget og derfor skal være med til at prioritere de økonomiske ressourcer, der er til rådighed i provstiet. I dag er provsten med ved synsforretningen hvert 3 år og får her en fornemmelse af bygninger og kirkegårdes tilstand.

Skal formanden for provstiudvalget ikke længere deltage i en synsforretning, men fortsat være ansvarlig for økonomien, vil det blive sværere at få økonomisk forståelse for de bygningsmæssige ændringer og forbedringer, som provstiets bygningsagkyndige anbefaler.

FDK vil derfor ikke kunne anbefale, at den person der er ansvarlig for provstiets bygninger og kirkegårde fremover ikke skal deltage i en synsforretning. Provstesynet kan være hvert 4. år.

9. Provsten lettes for administrative opgaver i forbindelse med

FDK vil naturligvis gerne være med til at lette provstens administrative opgaver bl.a. tilknyttet forhold omkring kirkegårde, men hvem skal så overtage dette ansvar ?

En løsning, hvor provsten undgår en sammenblanding af kirkens indre og ydre anliggender (Forslag 8 og forslag 9) vil være en opdeling af opgaverne. Ansvar for det kirkelige liv, og dermed støtte op omkring samarbejdet mellem menighedsrådene til fremme af det kirkelige liv, skal være provstens. De ydre forhold tilknyttet økonomi, bygninger, administration, personale og kirkegårde bør varetages af et professionelt service- og forvaltningsorgan.

10. Den nuværende ordning med, at en af provstiets præster ansættes som provst ...

Skal provstikontoret med tiden udvikles til et forvaltnings- og serviceorgan vil det være fornuftigt med en fast placering.

11-15 Budgetlægning for den lokale økonomi.

Punkter 11- 15 er taget samlet.

I dag bestyres de store kirkegårde oftest af et enkelt sogn, men skal betjene et langt større opland end det sogn, som bestyrer og driver kirkegården. Denne problemstilling gør sig i særdeleshed gældende ved kirkegårde med krematorium .

Nogle steder er kirkegårdsdriften udlagt til en kirkegårdsbestyrelse, som driver kirkegården på vegne af flere sogne, andre steder er det et enkelt menighedsråd, der bestyrer og driver kirkegården selv.

Er det et enkelt sogn, som driver kirkegården, findes der ikke altid forståelse for de nødvendige driftsmidler til kirkegården, selv om kirkegården skal varetage kirkegårds- og krematoriedrift for et langt større opland.

Med baggrund i de stillede forslag, kan FDK ikke se hvor kirkegårdsbestyrelser vil blive placeret i den nye struktur. Det er i dag sådan, at en række af landes store kirkegårde har selvstændig bestyrelse med egen budgetramme.

FDK vil derfor anbefale, at der i et kommende lovforslag gives mulighed for at ligestille kirkegårdsbestyrelser med menighedsråd bl.a. ved budgetsamrådet.

Forslag 16-20 Stiftet

FDK har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Klaus Frederiksen

Formand for Foreningen af Danske Kirkegårdsledere

Bilag 1: *Artikel i tidsskriftet Kirkegården nr. 8 Oktober 2005.*

Samarbejde om kirkegårdsdrift efter ændrede provstigrænseser.

Netop hjemvendt fra Nordisk kongres for Kirkegårdskultur på Island giver det anledning til overvejelser omkring den fremtidige struktur og opgavefordeling ved den danske folkekirke. Her tænkes specielt på provstens og provstiudvalgets opgaver i forhold til menighedsrådenes i forbindelse med drift og administration af kirkegårde.

Den nuværende situation i Danmark omkring kirkegårds- og krematoriedrift virker ikke hensigtsmæssig. Der vil fremover være behov for en overordnet styring på provstiplan, der har ansvar og kompetence til at koordinere administrative og driftsmæssige opgaver ved kirkegårdene i de enkelte provstier.

I Sverige er menighedsrådene ansvarlige for det kirkelige liv i sognet, medens det forvaltningsmæssige ansvar for kirke og kirkegård i de fleste kommuner er tilknyttet provstiudvalgene. Kirkeforvaltningen varetager opgaver omkring bl.a. personaleadministration, bygningsvedligeholdelse, ejendomsadministration, økonomi m.m. (jf. diagram)

Kirkegårdsforvaltningens opgaver omfatter driften af kirkegårde og krematorier, hvor f.eks. kirkegårdsforvaltningen i Landskrona har tilknyttet 9 kirkegårde og 1 krematorium og i Göteborg 33 kirkegårde og 1 krematorium. Yderligere oplysninger om den svenske model findes i "Kirkegården nr. 5 juni 2005"

I Norge har man i stedet for både en kirke- og en kirkegårdsforvaltning samlet forvaltningsmyndigheden hos et Fællesråd (jf. diagram). Fællesrådets sekretariat varetager alle de tunge og tidskrævende, administrative og driftsmæssige opgaver, hvortil også kirkegårds- og krematoriedrift hører. Kirkegårdschefen i Bergen har f.eks. det daglige ansvar for 2 krematorier og 27 kirkegårde. Yderligere oplysninger om den norske model findes i "Kirkegården nr. 6 august 2005"

I Sverige og Norge varetages kirkens indre liv således af menighedsrådene, medens opgaver ved kirkens ydre liv; Administration, personale, ejendomme, økonomi m.m. er kørt over i professionelle forvaltninger eller sekretariater. I Danmark er det i overvejende grad menighedsrådene, der sidder på alle opgaver ved kirkens indre og ydre liv. (jf. diagram). Det er således menighedsrådene, der har ansvaret for hovedparten af de danske kirkegårde og krematorier. Yderligere oplysninger om den danske model findes i "Kirkegården nr. 6 august 2005".

Hvor administration og drift af kirkegårde i Sverige og Norge er en samlet i professionelle enheder, så hører administration og drift i Danmark under de folkevalgte menighedsråd. De danske menighedsråd bestyrer fra 1 til 5 kirkegårde. Bykirkegårdene har ofte en professionel administration og drift, medens det ved landsbykirkegårdene er menighedsrådene selv, der foretager administration og personaleledelsen.

I de skandinaviske indlæg ved kongressen på Island om organisatoriske forhold var konklusionen klar og tydelig, at der bør arbejdes hen mod større enheder for at opnå administrative- og driftsmæssige fordele. Da Danmark således er præget af små enheder, med hver deres ledelse og administration, vil der kunne opnås økonomiske og personalemæssige fordele ved at samarbejde i større enheder, der driver og administrerer flere kirkegårde.

Det vil derfor være naturligt at se på struktur og opgavefordelingen mellem provst, provstivudvalg og menighedsråd, når provstigrænserne er fastlagt. Der kan sandsynligvis opnås en gavnlig effekt ved at analysere den nuværende organisation for at finde ud af om opbygningen er hensigtsmæssig i forhold til de opgaver, den skal løse fremover.

Her vil *eksterne konsulenter* med indsigt i organisationsforhold med fordel kunne benyttes i samarbejde med de kirkelige myndigheder. Set fra et kirkegårdssynspunkt mangler der i dag en instans, som har ansvar og kompetence til at styre et samarbejde om drift og administration af kirkegårde på provstiniveau eller måske stiftsniveau. (jf. Epilog side 16 i "Kirkegården nr. 6 august 2005)

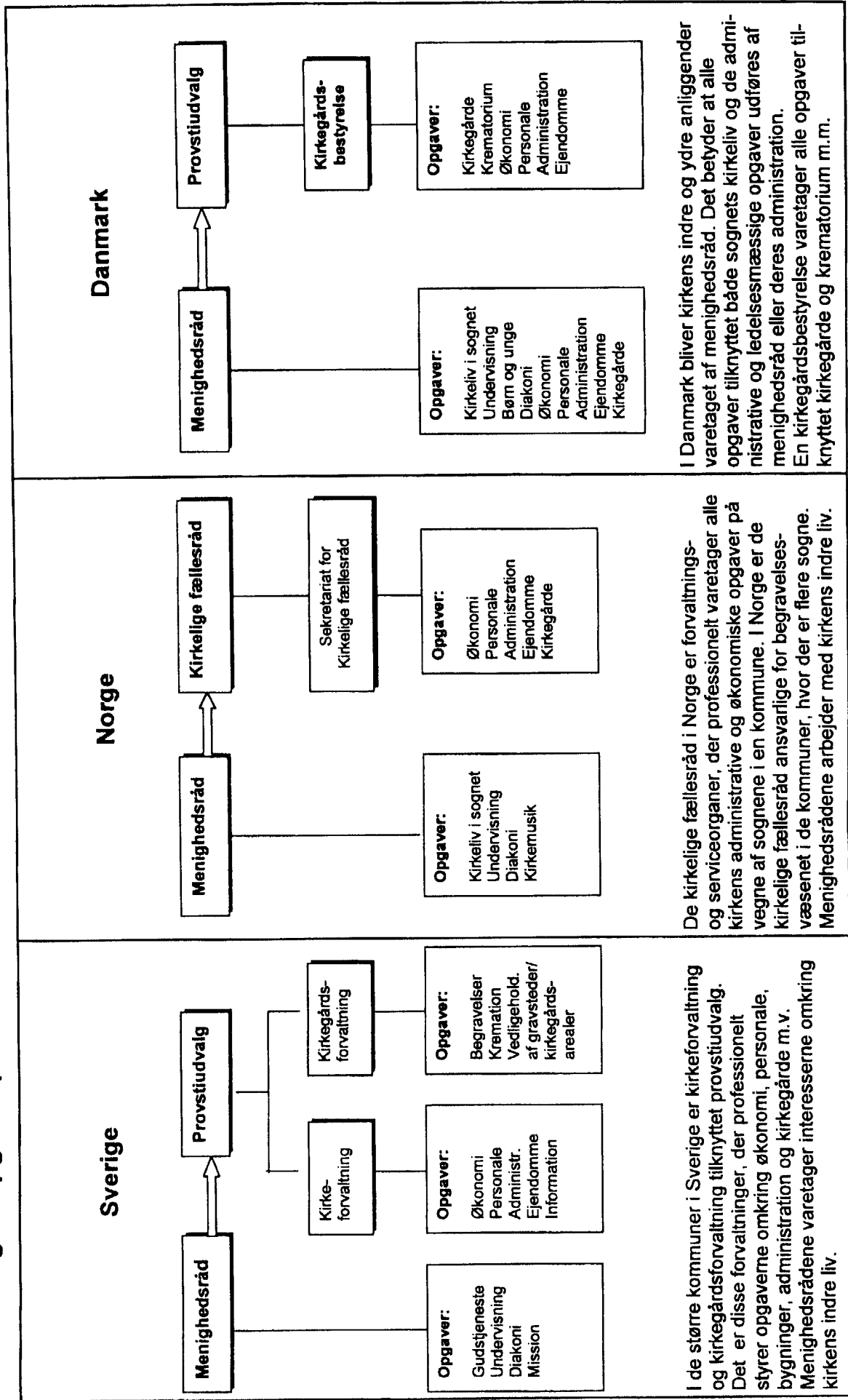
Når vi fra kirkegårdenes side fokuserer på at arbejde sammen i større enheder så er det med baggrund i de nuværende erfaringer som allerede findes med samarbejde mellem by- og landsbykirkegårde. Der kan således opnås en bedre udnyttelse af de kirkelige ligningsmidler, ligesom kirkegårdene kan drives mere effektivt og med et ensartet serviceniveau til gavn for brugerne af kirkegårdene i et provsti. Vi ved alle at de økonomiske ressourcer til kirkegårdene er blevet, og vil blive yderligere, begrænset i de kommende år, hvorfor de til rådighed værende midler må udnyttes bedst muligt.

I bund og grund ønsker alle vi, der arbejder inden for den danske folkekirke, at være med til at forbedre og styrke den, frem for at folkekirken bliver hængt ud i dagspressen for dårlig personaleledelse og ressourcemæssigt overforbrug. Forhold som bør undgås fremover, når det er muligt.

Artiklen er skrevet af kirkegårdslederne:

Vagn Andersen, Klaus Frederiksen, Dick Kreinøe og Henning Lektonen

Fordeling af opgaver på niveau med menighedsråd og provstiudvalg i Sverige, Norge og Danmark

Bilag 2: Artikel i tidsskriftet Kirkegården nr. 7. September 2005.

Tanker omkring en dansk Begravelsesafgift.

Medierne har i den seneste tid omtalt en begravelsesafgift som en ekstraskat, men i virkeligheden er en begravelsesafgift kun en ekstraskat for de borgere, som i dag ikke er medlemmer af folkekirken. For medlemmer af folkekirken betyder det blot en synliggørelse af, hvad de betaler i skat til kirken, og hvad de betaler til kirkegården/begravelsesvæsenet.

I Danmark er ca. 83% af befolkningen medlem af den danske folkekirke og dermed med til at betale til den del af begravelsesvæsenet, som ikke administreres af kommunerne. Borgere med et kommunalt begravelsesvæsen, som f.eks. i København, betaler til dette via kommuneskatten, uanset om de er medlem af folkekirken eller ej.

Bliver der indført en obligatorisk begravelsesafgift, vil der således være 100% til at betale til begravelsesvæsenet, så også den del af befolkningen, der i dag står uden for folkekirken, vil komme til at bidrage til driften af de danske kirkegårde og krematorier. Konsekvensen af dette vil naturligvis være, at alle trossamfund skal behandles ens på vore kirkegårde.

Når vi i vores rapport om Begravelsesvæsenet i Sverige og Norge nævner, at det kunne være interessant at undersøge fordele og ulemper ved at indføre en begravelsesafgift, så er det bl.a. på baggrund af princippet om, at denne afgift skal sikre, at der er gravpladser for andre trossamfund på en særskilt afdeling, samt muligheden for at opnå en ensartet pris- og ydelsespolitik ved de danske kirkegårde.

Vi vil gerne straks slå fast, at formålet med vores rapport ikke er at arbejde for en adskillelse mellem stat og folkekirke, men formålet har primært været at få kendskab til den organisatoriske opbygning og opgavefordeling ved kirkegårdsforvaltninger i de nordiske lande. En undersøgelse af muligheden for at få indført en begravelsesafgift i Danmark er således kun en sekundær ting ved vores rapport.

Når vi alligevel ønsker at følge op på emnet om en begravelsesafgift, så hænger det sammen med, at underskuddet ved begravelsesvæsenet i Danmark årligt er på ca. 1 milliard kr. Det er her svært for borgerne at gennemskue, hvilke ydelser de får for deres kirkeskat i forbindelse med en begravelse, da medlemmer af folkekirken i dag kun betaler for kirkegårdens driftsunderskud. I Sverige er der, med indførelsen af en begravelsesafgift i år 2000, defineret hvad afgiften dækker over, og hvad afdødes familie kan forvente at få af ydelser i forbindelse med en begravelse.

I Sverige betaler alle, som er tilknyttet folkeregistret, en begravelsesafgift, som dækker begravelsesvæsenets omkostninger til den løbende service og vedligeholdelse. Begravelsesafgiften indregnes i kirkeafgiften for medlemmer af Svenska kyrkan, men betales særskilt for dem som ikke tilhører Svenska kyrkan. Kammarkollegiet fastsætter afgiften for dem som ikke tilhører Svenska Kyrkan. Begravelsesafgiften i 2005 varierer fra 0,07 – 0,94%, hvor Stockholm har den laveste afgift.

Begravelsesafgiften i Sverige dækker overordnet følgende ydelser:

- erhvervelse af en grav eller særskilt gravplads i op til 25 år.
- lokale til begravelsesceremoni (dog ikke for selve ceremonien).
- transport af kiste fra ceremonilokale til krematorium/begravelsesplads.
- lokale til opbevaring af kisten.
- kremering eller kistebegravelse.
- omkostninger til alm. vedligeholdelse af kirkegården (dog ikke selve gravstedet)

Begravelsesvæsenet i et område er forpligtiget til at udlægge gravpladser til andre trossamfund, dog ikke som særskilt kirkegård, men som særskilt afdeling.

Der er således fastsat nogle ydelser, der passer til den svenske begravelsesvirksomhed. Ønskes en tilsvarende begravelsesafgift i Danmark, må den tilpasses danske forhold og det danske begravelsesvæsen.

Hvad kan begravelsesvæsenet i Danmark tilbyde dig for din kirkeskat. Hvad kan jeg forvente at få for mit medlemsbidrag? Her står vi så i virkeligheden ved sagens kerne, fordi der ikke kan gives et entydigt svar. De ydelser, som du kan få gratis i et sogn, koster måske mange tusinde kroner i nabosognet.

Hvilke ydelser der er gratis og hvilke ydelser, der skal betales helt eller delvis er politisk bestemt ved de kommunale begravelsesvæsener og bestemt af menighedsråd og godkendt af provstiudvalg ved de menighedsrådsdrevne begravelsesvæsener.

Pris- og ydelsespolitikken ved det danske begravelsesvæsen er således uigennemsigtig. Der ligger ikke faste regler på landsplan for, hvad borgerne kan forvente at få af ydelser for deres kirkeskat/kommuneskat i forbindelse med en begravelse. Det bliver endnu sværere, når forvaltningerne skal ud og forklare/dokumentere, hvorfor ydelserne koster et bestemt beløb.

I Danmark har folkekirken stort set monopol på begravelser, kremering og gravsteder. Disse ydelser kan derfor med fordel indgå i en begravelsesafgift, så borgerne ved, at uanset hvor de bor i landet, vil de kunne få et gravsted, blive kistebegravet eller kremeret, når de har betalt denne afgift. Det kan godt være, at borgerne i et område skal betale en højere afgift (skat) end i et andet område, men borgerne ved til gengæld helt præcis, hvad de kan forvente at få af ydelser for deres begravelsesafgift.

Økonomisk set behøver forslaget om en begravelsesafgift ikke at blive dyrere for den enkelte borger, men der skal naturligvis ske en omfordeling af de nuværende ressourcer. For det første vil der fremover være flere til at betale, når det er en obligatorisk afgift. Dette kan især have betydning, hvis antallet af medlemmer i folkekirken er faldende. For det andet vil midler til den offentlige begravelseshjælp kunne anvendes til formålet, da begravelseshjælpen i dag er tiltænkt de samme ydelser, som kan komme på tale ved indførelsen af en begravelsesafgift.

Der er endnu ikke taget hul på debatten om begravelsesvæsenets fremtid i Danmark, men vi håber på at økonomi, struktur og opgavefordeling, som der findes gode eksempler på fra Sverige og Norge, kan indgå i denne debat.

Artiklen er skrevet af kirkegårdslederne:

Vagn Andersen, Klaus Frederiksen, Dick Kreinøe og Henning Lektonen.

Sdr. Omme, den 31. august 2006

**Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1015 København K**

Høringssvar vedr. Betænkning nr. 1477 / - 2006

Ad. 6.

Forbundet skal udtale sig imod, at budgetsamrådet ved kvalificeret flertal på 2/3 med udgangspunkt i at menighedsrådet som er ansættelsesmyndighed, kan pålægge ansatte kirkefunktionærer at indgå i samarbejdet.

Ad. 7

Forbundet er imod, at ansættelsesområdet udvides til provstiet som ansættelsesområde, idet det vil være en væsentlig forringelse af ansættelsen, idet man jo således kan vælge at flytte personalenormeringen fra menighedsrådet til provstiudvalget og i særlig grad såfremt det kan ske ved 2/3 flertal. For det vil i realiteten sige at menighedsrådet som arbejdsgiver kan blive nedstemt.

Øvrige punkter har vi ingen udtalelse til. Men vi vil vende tilbage med udtalelse vedr. pkt. 1 – 5.

Med venlig hilsen

Bach Nielsen
forbundsformand

Fra: Eric Holm [ech@kirkemusiker.dk]
Sendt: 1. september 2006 18:19
Til: Kirkeministeriet
Emne: 2006-08-31_KM_Bet.1477.doc

Kirkeministeriet
Frederiksholm Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Vallekilde, 31. august 2006

Bemærkninger til

Betænkning 1477, forslagene 6 – 18

ad 6

Forslaget forekommer ikke konsistent.

I tredje afsnit foreslås det, at "*ingen sogne kan forpligtes til at deltage i og stille præster, kirkefunktionærer eller lokaler til rådighed for samarbejdet*". Dette kan Dansk Kirkemusiker Forening fuldt ud tilslutte sig.

I andet afsnit foreslås imidlertid, at et kvalificeret flertal på 2/3 på budgetsamråd skal kunne beslutte samarbejde med provstiet som ramme. Såfremt beslutningen også skal være gældende for den del af den sidste 1/3, som måtte have stemt imod vedtagelsen, forekommer dette uforeneligt med ovennævnte tredje afsnits forsikring om, at et sogn ikke kan tilpligtes et samarbejde, som det ikke ønsker.

I første afsnit bemyndiges et menighedsråd til de facto at overflytte sin suverænitet og myndighed til et samarbejde, idet det ekspliciteres, at samarbejdet kan være gældende for alle de 16 områder, som opregnes økonomilovens § 2 og som er menighedsrådets egentlige og daglige arbejdsfelt.

Set under et må forslaget betragtes som et ønske om at muliggøre en centralisering på provstiniveau i budgetsamrådsregi. Og hvis tredje afsnits forsikring af den ene eller anden grund i en senere fase måtte blive nedtonet, eller måske det af praktiske årsager falder helt ud, vil vejen være banet. Det er svært at se, at et menighedsråds suverænitet ikke herigennem vil kunne kompromitteres.

Forslaget bør således ingenlunde nyde fremme.

ad 7

Det virker påfaldende, at kirkefunktionærer fortsat skal ansættes af menighedsrådet, når et 2/3 flertal på budgetsamråd alligevel skal kunne beslutte og forvalte alt andet af vital interesse omkring en kirkefunktionærs forhold, deriblandt også ansættelsessted.

Forslaget nævner ganske klart, at kirkefunktionæren af menighedsrådet skal ansættes med provstiet som ansættelsesområde og *"med et fast tjenestested"*. Derved kommer et flertal i budgetsamrådet på blot 2/3 til reelt at kunne flytte rundt med folk, og der bliver ingen nødvendig sammenhæng mellem det ansættende menighedsråd og den pågældende ansattes tjenestested. Med andre ord, vil den situation kunne opstå, at en myndighed, altså menighedsrådet, med stor omhyggelighed ansætter en person, som så af en anden myndighed derefter beordres at gøre tjeneste andetsteds i provstiet.

Hvorfor skulle et menighedsråd være interesseret i med omhu at udvælge og ansætte en ganske bestemte og velegnet person, hvis menighedsrådet alligevel ikke kan være sikker på, at den pågældende kommer til at yde sin indsats i netop dette sogn?

Forslaget ses som udtryk for en opfattelse af kirkefunktionærer som objekter for en administration. Der tages i forslaget ikke hensyn til, at der faktisk er et menneske bag et embede og en funktion. Kirkefunktionærer bliver således fra at være mennesker i en konkret sammenhæng, reduceret til at være komponenter i et maskinel.

Et menighedsråds stærkeste kort overhovedet er dets kvalificerede og engagerede personale. Dette personale er den første forudsætning for at kunne administrere den ramme for forkyndelse og vækst, som kirken meget gerne skulle være. Menighedens sognetilhørsforhold indbefatter i høj grad kirkebetjeningen. Menigheden taler ikke alene om vores præst, men også om vores organist, vores kirkesanger osv. Forslaget virker stødende, ikke alene over for kirkefunktionærerne, men må også gøre det over for menighed og menighedsråd.

Det bør som nu være muligt at ansætte kirkefunktionærer, hvis ansættelsesområde omfatter flere sogne. Det kan være et frugtbart resultat af samarbejde mellem selvstændige menighedsråd.

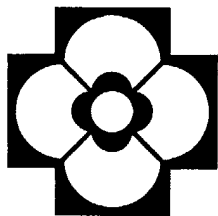
Hvis dette forslag ikke bortfalder, og mulighederne deri udnyttes, vil dette kunne få særdeles uheldige følger for Folkekirken.

Dansk Kirkemusiker Forening opfordrer således kraftigt til at lade ovennævnte forslag falde.

Med venlig hilsen

Dansk Kirkemusiker Forening

Eric Holm
næstformand

Teologisk Pædagogisk Center Løgumkloster Præstehøjskolen - Folkekirkens Pædagogiske Institut

Rektor Eberhard Harbsmeier
Kirkeallé 2, DK-6240 Løgumkloster
Telefon: 74 74 32 13 - Direkte: 73 74 58 81
Telefax: 74 74 50 13 - E-mail: ebh@km.dk

Løgumkloster, den 1. september

Udtalelse om Betænkning 1477: "Opgaver i sogn, provsti og stift"

Forslag 6-20:

6-7: Samarbejde mellem sognene. Man burde overveje muligheden for forpligtende samarbejde. Det er et problem, når enkelte sogne, præster kan unddrage sig.

Sammenlægning af personaleadministration bør følge ansættelsesområde.

8-10: Godt med aflastning af provsten. Fungerende provstikontor forudsætter, at provstestilling knyttes til en bestemt kirke, så både provstikontor og provstestilling har fast placering i provstiet. Så kan man indrette bemanningen efter det.

11-15: Det bliver landsognene, der bestemmer over pengenes fordeling. De store sogne burde være stærkere repræsenteret, så indflydelse svarer til antal medlemmer og kirken og ikke antal af kirker.

eh

HØRINGSSVAR

Kirkeligt Samfunds kommentar til Opgaver i sogn, provsti og stift (Betænkning 1477), høringens første fase.

1. Kirkeligt Samfund bifalder, at man nu gennemfører den nye provstiinddeling, der er en følge af kommunalreformen, og som er fremgået af arbejdsgruppens arbejde. Og vi ser meget positivt på den mangfoldighed af samarbejdsmuligheder sognene imellem, der ubureaukratisk åbnes for, når det gælder aktiviteter, menighedsrådene i forvejen efter økonomiloven har ret til at finansiere (s.28).

2. På et enkelt punkt er vi imidlertid uenige. Vi finder det forkert allerede på nuværende tidspunkt at fastlægge kompetencen for forpligtende budgetsamarbejde mellem sogne til også at omfatte "ansættelse af lokalt finansierede præster" (s.27). Vi opfatter det som en lappeløsning. Der er i den nuværende situation brug for en overordnet og samlet nyvurdering af, hvordan midlerne til præstestillinger bedst muligt finder anvendelse i stifterne. Denne opgave og kompetence bør efter Kirkeligt Samfunds opfattelse placeres hos biskoppen og et valgt stiftsråd i forening. Sker tilvæksten af stillinger gennem lokalt finansierede præstestillinger, som betænkningen lægger op til, vil der let kunne ske en skævvridning af den kirkelige betjening, idet sogne med stort befolkningsgrundlag og stort kirkeskattepotentiale vil have økonomisk mulighed for at oprette den slags stillinger, mens sogne i områder med lavere befolkningstal og knap så godt skattegrundlag vil stå uden denne mulighed.

Vi er fuldt ud klar over, at oprettelse af lokalt finansierede præstestillinger kræver biskoppens godkendelse. Men vi har svært ved at forestille os, at en biskop i praksis vil nægte at godkende en præstestilling, som en række sogne har ønske om og økonomi til selv at finansiere.

Vi skal derfor kraftigt opfordre til, at spørgsmålet om lokalt finansierede præster tages ud af den økonomilov, der i første omgang skal danne grundlag for et nyt bæredygtigt samarbejde mellem sogne, provsti og stift. Det er nu, muligheden er der for en mere overordnet og samlet diskussion om kompetencefordelingen mellem sogn, provsti og stift, ikke minst hvad angår fordelingen af præstestillinger.

3. Endvidere er vi i Kirkeligt Samfund uenige i betænkningens forslag s.34 punkt 9 om, at tilsynet med kirkebøgerne skal flyttes fra provsten til en sognepræst i provstiet. Hvis der tænkes på kontrol af Den elektroniske Kirkebog så mener vi, at dette stadig bør være en del af provstens arbejdsopgaver. Vi har svært ved at se at en sognepræst vil kunne give en anden sognepræst pålæg om, hvordan kirkebogen skal føres.

For Kirkeligt Samfund

sognepræst Jens Brun, Gug
formand

Gug d. 20/9-06

Til
Kirkeministeriet

Emne: Tilføjelse til høringssvar.

Kirkeligt Samfund har 31. august 2006 indsendt et høringssvar til betænkningen "Opgaver i sogn, provsti og stift", høringens første fase.

I forhold til dette svar vil vi tilføje: Side 33, punkt 8, hedder det i betænkningen, at provsten kan deltage i syn af kirke og kirkegård på eget initiativ. Vi mener, det bør bestemmes, at provsten *skal* deltage i synet, hvis et menighedsråd eller en præst forlanger det.

Med venlig hilsen

sognepræst Jens Brun, Gug
formand for Kirkeligt Samfund

KIRKEMINISTERIET

21 SEP. 2006

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Dato
31-08-2006
Journalnr.:
3101-6571
Udarbejdet af:
FEL/KB
Side
1

Vedr.: Høringssvar: Opgavefordeling sogn, provsti, stift - 1.høringsfrist

Kirkefondets bestyrelse har drøftet betænkningens del vedrørende provstiet. Vi har ikke bemærkninger til betænkningens forslag, men ønsker blot at udtrykke vores positive holdning generelt til forslagene vedr. provstiet.

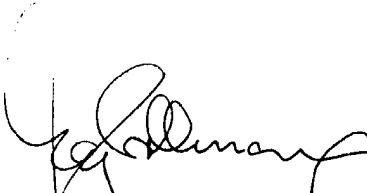
Særlig vil vi understrege, at det er væsentligt at arbejde videre med mulighederne for besluttende budgetsamråd i provstiet, så denne mulighed får så bred en udbredelse som muligt.

Kirkefondet vil tillade sig at vende tilbage med høringssvar på resten af Betænkningen inden den anden høringssfrist.

Venlig hilsen
KIRKEFONDET

Finn Erik Larsen, formand

/Kaj Bollmann, generalsekretær

KIRKEMINISTERIET

03 SEP. 2006

Kirkefondet
Peter Bangs Vej 1
2000 Frederiksberg
Telefon 33 73 00 33
Telefax 33 73 00 30
Girokonto 700-1649
E-mail: kirkefondet@kirkefondet.dk